

Sygnatura akt III AUz 27/19

POSTANOWIENIE

Dnia 2 kwietnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marta Sawińska (spr.)

Sędziowie: SSA Jolanta Cierpiał

SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans

Protokolant: st.sekr.sąd. Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2019 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy H. C.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W.

o wysokość emerytury policyjnej i policyjnej renty inwalidzkiej

na skutek zażalenia H. C.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 30 stycznia 2019 r. sygn. akt III U 813/18

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Koninie do ponownego rozpoznania pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Marta Sawińska	SSA Jolanta Cierpiał

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30.01.2019 r., sygn. akt III U 813/18, Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c., zawiesił postępowanie w sprawie z odwołania H. C. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. z dnia 18.05.2018 r., albowiem „przed Trybunałem Konstytucyjnym toczy się postępowanie, którego wynik może mieć wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy”.

W zażaleniu na powyższe postanowienie odwołująca zaskarżyła je w całości i wniosła o jego uchylenie. Skarżąca podniosła, że zawieszenie postępowania było bezzasadne, ograniczało jej prawo do sądu i powodowało bliżej nieokreśloną zwłokę w rozstrzygnięciu sporu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie H. C. było konieczne i uzasadnione, prowadząc do uchylenia zaskarżonego postanowienia Sądu I instancji i przekazania sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c., sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym albo Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Ustawodawca wyraźnie podkreśla tu, że sąd może zawiesić postępowanie. Nawet więc, jeżeli rozstrzygnięcie rozpoznawanej sprawy zależy od rozstrzygnięcia, jakie może zapaść w innej sprawie, sąd powinien ocenić, czy należy zawiesić postępowanie (wyrok SN z dnia 24.2.2006 r., II CSK 141/05, Legalis). Przepis art. 177 k.p.c., dający sądowi możliwość zawieszenia postępowania w określonych wypadkach, nie oznacza pozostawienia kwestii zawieszenia do dowolnego uznania sądu, lecz nakłada na sąd obowiązek rozważenia wszystkich okoliczności i wydania decyzji w danej sytuacji celowej (postanowienie SN z dnia 14.09.1967 r., I PZ 52/67, Legalis). Przesłankę zawieszenia postępowania na podstawie przytoczonego przepisu stanowi zależność rozstrzygnięcia sprawy od wyniku innego postępowania cywilnego, przez co rozumieć należy sytuację, gdy wynik innego postępowania stanowi praeiudicium dla danego sporu (por. orzeczenie SN z dnia 9.7.1962 r., I C 82/62, OSP 1963, Nr 11, poz. 279; wyrok SN z dnia 10.07.2002 r., II CKN 826/00, LEX nr 146172).

Jest więc kwestią oceny sądu rozpoznającego konkretną sprawę, czy zachodzi potrzeba zawieszenia postępowania z uwagi na inne postępowanie, toczące się przed Trybunałem Konstytucyjnym. W tym zakresie rzeczą sądu rozpoznającego sprawę jest natomiast jednoznaczne ustalenie, że określona sprawa rzeczywiście zawisła przed Sądem Konstytucyjnym, opisanie tej sprawy, pozwalające na jednoznaczne jej zidentyfikowanie (poprzez podanie co najmniej sygnatury akt oraz przedmiotu sprawy), a nade wszystko rozważenie, czy przedmiot postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym pozostaje w takiego rodzaju związku z przedmiotem sprawy zawisłej przed sądem orzekającym, że wynik owego postępowania zdolny będzie wpłynąć na rozstrzygnięcie w sprawie podlegającej zawieszeniu (w tym także sprawdzenie czy przedmiotem zainteresowania TK nie były już podobne sprawy).

Sąd Okręgowy tego rodzaju rozważań nie przeprowadził, ograniczając się zamiast tego do nader lakonicznego stwierdzenia, iż przed Trybunałem Konstytucyjnym „toczy się postępowanie mogące mieć wpływ na wynik niniejszej sprawy“. Stanowisko Sądu meriti nie pozostawia pola do jakiegokolwiek szerszej polemiki. Nie sposób nade wszystko uznać, by w ten sposób wykazany został preiudycjalny charakter owego postępowania. Wobec powyższego Sąd Apelacyjny stwierdza, że w rozpatrywanej sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa, poprzez faktyczny brak rozważenia przez Sąd I instancji możliwości zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c.

Należy przy tym podkreślić, iż słusznie skarżąca zwraca uwagę, że zaskarżone postanowienie godzi w jej konstytucyjne prawo do rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Trzeba pamiętać, że motywem przewodnim przekazania jej sprawy Sądowi Okręgowemu w Koninie, jako właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania odwołującej, były właśnie względy ekonomiki procesowej i potrzeba zapewnienia ubezpieczonej rozpoznania jej sprawy w rozsądnym terminie (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Apelacyjnego w Warszawie III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4.10.2018 r., III AUo 4/18, k. 55-60). Tym bardziej przekonuje to, że podjęcie fakultatywnej decyzji o zawieszeniu postępowania poparte winno być należytych rozważeniem wszystkich okoliczności tej konkretnej sprawy i przekonująco umotywowane. Odmienne stanowisko w tej kwestii, którego emanacją zdaje się być zaskarżone postanowienie z dnia 30.01.2019 r., byłoby równoznaczne z wstrzymaniem na czas bliżej nieokreślony orzeczenia co do istoty sprawy, a co za tym idzie – wstrzymaniem wymiaru sprawiedliwości, wbrew słusznym oczekiwaniom uczestnika procesu.

W świetle powyższego, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., należało uchylić zaskarżone rozstrzygnięcie i przekazać sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Zadaniem Sądu Okręgowego będzie powtórna, rzetelna weryfikacja wpływu konkretnego postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym na

możliwość samodzielnego rozstrzygnięcia sprawy H. C., dokonana przez pryzmat przysługującego jej prawa do sądu oraz prawa do uzyskania rozstrzygnięcia sprawy w rozsądnym terminie. W szczególności uwadze Sądu I instancji polecić należy ustalenie, czy sprawa zawisła przed TK dotyczy kontroli tych samych wzorców konstytucyjnych, których naruszenia dopatrywała się odwołująca w niniejszym postępowaniu w swojej sprawie, oraz czy w związku z toczącym się postępowaniem kontrolnym wyłączone jest samodzielne orzekanie w sprawie przez Sąd orzekający.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 108 § 2 k.p.c.

SSA Katarzyna Schönhof-Wilkans	SSA Marta Sawińska	SSA Jolanta Cierpiał